

ישיבת מיר
YESHIVAS MIR
YERUSHALAYIM

פרשת בעלותך
סיון תשפ"ו

זמני כניסת ויציאת השבת

ירושלים	19:03	20:20
בני ברק	19:20	20:23
ציריך	20:00	22:12
וינה	20:29	21:58
אנטוורפן	21:27	22:56
פריז	21:14	22:47
לונדון	20:51	22:09

דבר הישיבה

הדפיקה של מרן המשגיח

בחדש אייר כשהניצנים נראו בארץ בזמן של פריחת אילנות ועשבים. אמר מרן המשגיח רבי ירוחם ממיר שיחה לאיזה חבורה, וכך אמה:

הייתי ברחוב וראיתי איך שהכל פורח, הכל באמצע גידולם. ושאל המשגיח א"כ מדוע אתם אינכם גדלים? וכה דפק באגרופו על השולחן: אלעס וואקסט, אלעס בלייט, אלעס שמעקט, פארוואס וואקסט איהר נישט? (הכל גודל, הכל פורח, הכל מריח, מדוע אינכם גדלים).

ואמר אחד התלמידים שהיה במעמד זה והוא היה מתמיד ושקדן עצום, שמאותה שיחה ודפיקה על השולחן הוא נהיה מתמיד ושקדן הרבה יותר, כי המשגיח עקר מאתנו את העצלות והתירוצים.

ופעם אחרת היה מוכיח ואומה: לאדם שאין לו ידיים אין הקב"ה תובע ממנו שיניח תפילין, כי רק מי שיש לו יד וראש יש לו חוב של הנחת תפילין. א"כ אם דורשים מאתנו בוודאי שזה לפי הכוחות שלנו, ואף מסירות נפש נדרש מאתנו!

רבי אלחנן הערצמאן אמר בשם מרן משגיח: כשיורדים בחשיכה במדרגות מעוקלות ומפותלות יש צורך להחזיק היטיב במעקה שאילולא כן יש סיכוי רב שניפול. ולכן חייב כל אחד ואחד בכל ימי חייו לאחוז היטיב היטב בגדר האמונה והביטחון!

הנה הפשטתם צורת הישיבה, וקלטתם רוח ורצון הישיבה, ובזה עשיתם לכם חבורה לילך בעקבות רוח הישיבה, ובכל מקום שאתם נמצאים לקחתם זאת כאילו להיות עם הישיבה בין כתלי הישיבה!

(מ"ן המשגיח הגול"צ רבי ירוחם ליבוויץ זצוק"ל סמ"ד)

ביהמדרש

גליון שבועי לתלמידי, בוגרי וידידי ישיבת מיר | בהעלותך 628

מתורת רבותינו

צורת הלימוד שצריך הרב ללמד לתלמידים

בהעלותך את הנרות וגו' (ח, ב).

על שם שהלהב עולה כתוב בהדלקתן לשון עליה, שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. (רש"י)

שח הגאון רבי אליהו ברוך פינקל זצ"ל - ר"מ הישיבה: מדברי רש"י אלו אנו למדים יסוד גדול, דהנה ידוע שהמנורה רמז לתורה וחכמה, שהמנורה בדרום וכל הרוצה להחכים ידרים וכמו שאמר חז"ל (בבא בתרא דף כ"ה ע"ב), ומצאתי בספר אחד שכתב דהנרות הם רמז לתלמידים והמדליק את הנרות הוא הרב שמלמדם. וא"כ צריך הרב ללמד באופן כזה שיהיו התלמידים בבחינת 'עד שתהא שלהבת עולה מאליה'.

ונמצונו למדים, ממשיך הגרא"ב פינקל ומשמיע, שאין תפקיד הרב רק לומר תורה, אלא ללמד באופן כזה שהתלמיד יוכל להוסיף על הדברים בגדר ישמע חכם ויוסף לקח, ותן לחכם ויחכם עוד, וזוהי צורת הלימוד שצריך הרב ללמד לתלמידים. ומאידך, מכאן גם לימוד לתלמידים, שצריך התלמיד ללמוד

באופן שיוכל להוסיף על דברי רבו, וכיצד יוכל להגיע לכך, ע"י שיעמול ויטייגע בדברי רבו.

ובענין זה היה אומר מרן ראש הישיבה הגר"ח שמואלביץ זצ"ל שהתלמיד צריך להגיע לדרגה כזו שידע מה היה רבו אומר בכל סוגיא וסוגיא. והביא ראיה לזה מהא דאמר רבי אליעזר על עצמו (סוכה כח, ב) ולא אמרתי דבר שלא שמעתי מפיו רבי מעולם, ולכאורה קשה שהרי מצינו באבות דרבי נתן (ו, ג) שרבי אליעזר דרש דברים שלא שמעתי אוזן מעולם, וביאר דאין זה סתירה, דרבי אליעזר ירד לעומק דעתו של רבו, ובכל ענין שבא לפניו היה יכול לכוון לדעת רבו ולומר מה היה הרב אומר בזה, אפילו בדברים שלא קיבל ממנו, וממילא יכול היה לומר אפילו דברים שלא שמעתי אוזן מעולם.

משולחן רבי אליהו ברוך (עמ' ק"ב)

אוי לאדם שאינו מכיר את מעלותיו

האנכי הריני את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האומן את היונק (יא, יב).

ציווי מפורש מהקב"ה להשתמש בכוחות אלו, והדברים נוראים ומפחידים.

וכן היה המשגיח הגה"צ רבי שלמה וולבה זצ"ל מוסר בשמו: "אוי לאדם שאינו מכיר את חסרונותיו, שאז אינו יודע עם מה עליו להתמודד, אך אוי ואבוי לאדם שאינו מכיר את מעלותיו, שאז אפילו את כלי מלחמתו אינו מכיר".

עם לבבי אשיחה (עמ' רט"ז); עלי שור (ח"א עמ' קס"ט)

משה רבינו היה ניחן בסגולה זו להכיר במעלותיו של כל אדם מישראל

והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה (יב, ג).

אדם מישראל, גם הנחות ביותר, בא לידי ענוותנותו הגדולה. וזהו שהעידה בו התורה "והאיש משה עניו מאד - מכל האדם אשר על פני האדמה", היינו את ענוותנותו הגדולה קנה משה "מכל האדם", על ידי התבוננות במעלותיו של כל אדם ואדם "אשר על פני האדמה".

מליץ יושר (עמ' ל"א)

ומתוך שהיה משה ניחן בסגולה זו להכיר במעלותיו של כל

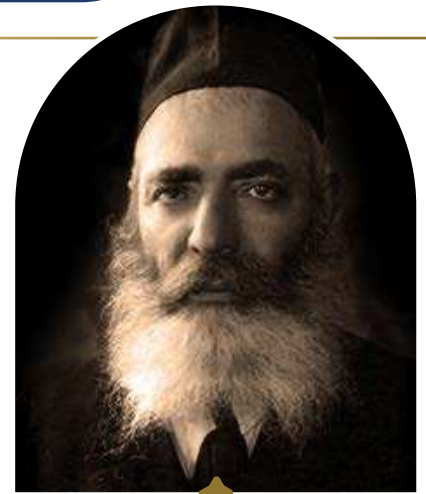
ענוותן ושפל דרך

והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה (יב, ג).

אף בעת שכיהן בראשות הישיבה סירב לשבת במקום הראוי לו כפי ערכו במזרח הישיבה, ואת מקומו בהיכל הישיבה קבע בספסלים הקדמיים שבבניינה"ה, בין שאר הלומדים והמתפללים הפשטות והענוה היו חלק בלתי נפרד מאישיותו הגדולה, כל תלמיד שהתדפק על דלתו ידע כי ראש הישיבה יפתח לו בעצמו, מי שרצה היה יכול להתקשר גם לטלפון בידועו שרבי רפאל הוא שיענה, וראש הישיבה בשיא הפשטות, היה עונה בסבלנות על כל שאלה.

מופלא היה מורנו ראש הישיבה הגאון רבי רפאל שמואלביץ זצ"ל במידת הענוה, למרות רום ערכו ושגב מעלתו השפיל את עצמו בפני כל אדם, ענוותן כהלל היה וכל הנהגתו בפשטות שאין לה גבול.

אחד מהתלמידים הגדיר את רבי רפאל כמי שעקר מעצמו את מידת הגאווה לגמרי, לא היתה בו שום שייכות לחשבונות של גבהות הרוח, הוא היה מודע לחשיבות הכבוד בכל מה שהיה נוגע לאחריה, אבל לגבי היה זה משהו שלא עלה במחשבה.

מרון המשגיה הגאון הצדיק רבי ירוחם הלוי ליוואויץ זצוק"ל

ה"י סיון תרצ"ו | תשעים שנה לפטירתו

חלק א': בצל הסתלקות מרון המשגיה זצוק"ל - מכתב נדיר מבין כתלי הישיבה, רשימות ותיעודים מעיתונות התקופה

לרגל יום הזיכרון של מרון המשגיה רבי ירוחם זצ"ל, אנו מפרסמים מכתב נדיר שנכתב בעת הסתלקותו, המעניק תיאור חי ומרטיט מכאבם של בני הישיבה באותם ימים - ימים שבהם חשו כולם כי "חסל פרשת מיר".

מדבר קטן עד גדול אליו יביאון, ואת עול כולם נשא הוא... וכרע תחת משאו.

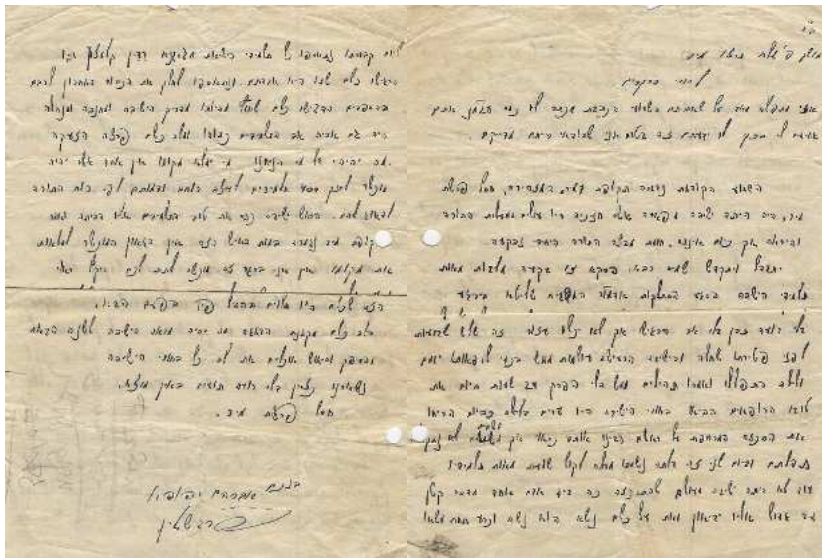
ליום קבורתו נתאספו כל תלמידי הישיבות מגרודנא, רדין קעלעם וכו'; הרגישו כולם שזו היא אבידתם, ונתאספו לחלק את הכבוד האחרון לרבם.

בהספדים הדגישו כולם, שחוץ מהיותו מדריך הישיבה ומחנכה ומנהלה, היה גם אביה, אב התלמידים...

ומלב כולם פרצה הזעקה מה יהיה על מי הניחנו, מי ימלא מקומו, אין אחד אשר יהיה מוכשר לחנך 400 תלמידים, לעצב רוחם ודמותם לפי רוח התורה, ולדאוג להם.

הראש ישיבה (מרון רה"י הגה"ח רא"י פינקל זצוק"ל) כינס את טובי התלמידים אליו הביתה ואמר, תקופת מיר נגמרה במות האיש הזה, אין הגאון המוכשר למלאות את מקומו, אין אני ברגע זה מוכשר לתת לכם היקף ראוי...

... בלב כולם מקננת הדאגה, מה יהיה מראה הישיבה לשנה הבאה, והספק והיאוש אוכלים את לב כל בחורי הישיבה. נשארנו כצאן בלי רועה תועים באין מוצא.

עולמות ממש בכדי לרפאותו, יומם ולילה התפללו ואמרו תהלים ממש בלי הפסק 24 שעות ביום.

את טובי הרופאים הביאו, בחורי הישיבה היו ערים בלילה כביום, הריחו את הסכנה המרחפת על ראשם,

המכתב נכתב על ידי הגאון רבי אברהם יהודה פרבשטיין זצ"ל (לימים ראש ישיבת חברון וחבר מועצת גדולי התורה, נפטר א' שבט תשנ"ז), שלמד באותה עת ביישיבתנו המעטירה, ונשלח להוריו שהתגוררו בבני ברק.

אנו מודים למשפחת פרבשטיין על רשותם לפרסם את המכתב מעל דפי גיליון זה.

להלן ציטוטים נבחרים מתוך המכתב המרגש, הכתוב בסערת רגשות קשה:

מוש"ק פר' שלח תרצ"ו, מיר

להורי היקרים...

בשבוע הקודמת נגמרה תקופת מיר המזהירה, חסל פרשת מיר, היה היתה ישיבה מפוארה אשר חניכיה היו עולים במעלות התורה והיראה, אך כיום איננה "חומת מבצר

התורה היחידי נבקעה, יתגדל ויתקדש שמה רבא, פיסקא זו בקעה מלכות מאות תלמידי הישיבה ברגע הסתלקות אדמו"ר המשגיה שליט"א*

... כבן בלי אב הרגישו, אך לא יכלו עזור. זה שלוש שבועות לפני פטירתו שחלה, והישיבה הרעישה

הבינו אותה כראוי אך משמים לא נתקבלה תפילתם, וביום שני זה עלתה נשמתו מעלה, לקול שוועת מאות תלמידי.

עוד לא היתה ישיבה מעולם שהתרכזה (המילה לא ברורה אולי כתוב 'שהתנהלה') כה, ביד אדם אחד

חסל פרשת מיר

בנכס: אברהם יהודה פרבשטיין

כעדות חיה מזמן אמת לסערת הרגשות שהכתה בעולם התורה, אנו מביאים כאן תרגום מדויק של קטע עיתונות נדיר שפורסם למחרת ההסתלקות ב"דאס יודישע טאגבלאט" (היומון היהודי). עיתון זה שימש כביטאונה הרשמי של תנועת 'אגודת ישראל' בפולין טרום השואה, ונוסד בהכוונתו ובעידודו של אדמו"ר ה"אמרי אמת" מגור זצוק"ל.

הידיעה שלפנינו הוכתבה למערכת העיתון בוודשה באמצעות הטלפון, הישר מעמידת מיד, שעות ספורות בלבד לאחר יציאת הנשמה. קריאת השורות שנכתבו בלהט הרגע, ממחישה באופן בלתי אמצעי את ההלם, היגון וזעזוע הלבבות שאחזו ברמוני בית ישראל עם היודע הבשורה המדה על הסתלקות רבן של בני השיבות. (התצלומים מתוך ה'ארכיון היהודי')

כותרת הידיעה המקורית:

נסתלק געווארען דער מנהל רוחני פון דער מירער ישיבה רבי ירוחם ליוואוויטש זצ"ל

מיר (טלפונית).

יום שני, בשעה 2 בצהריים, לאחר מחלה ארוכה וקשה, נסתלק דער מנהל רוחני של ישיבת מיר, הגאון רבי ירוחם ליבוויץ זצ"ל.

הידיעה על הפטירה עוררה צער רב (גרויס טרויער). ההלוויה תתקיים היום, יום שלישי בשעה 2 בצהריים במיה, בהשתתפות קהל רב של רבנים, ישיבה-לייט' ונציגי קהילות מכל רחבי פולין וליטא.

הסתלקותו של המנהיג הרוחני של די מירער ישיבה הגדולה והמפורסמת בעולם, תעורר צער עמוק לא רק בעולם הישיבות - המקום בו שמו של ר' ירוחם היה לסמל של מוסר היהדות וטהרת המידות - אלא בעולם היהודי כולו.

הנפטר הדגול היה אחד מיחידה הסגולה של הדור הנוכחי, אשר המשך העמיק והרחיב את שיטת רבותיו, גדולי המוסר כדוגמת 'דער סבא' מסלבודקה זצ"ל ורבי ישראל סלנטר זצ"ל. השפעתו הייתה גדולה מאוד בחוגים הרחבים של יהדות ליטא, שם חי, פעל והפיץ את אור המוסר.

רבי ירוחם זצ"ל לא השפיע רק באמצעות עבודתו

הרוחנית ושיחות המוסר שלו (שמועסן), אלא אפילו במבטו בלבד. בעצם הופעתו היה מטיל יראת שמיים בליבותיהם של די יוגע ישיבה-לייט' (בני השיבה הצעירים).

רבי ירוחם זצ"ל העמיד תלמידים הרבה, ההולכים

בדרכיו ומפיצים את שיטת רבם הגדול, הן בארץ והן מחוצה לה.

רבי ירוחם זצ"ל משך את הנוער... צעירים מודרניים מחוץ לארץ, מגרמניה ואמריקה, חלקם בעלי תוארי דוקטור, אשר תחת השפעתו עזבו את בתיהם והתיישבו במיה, שם נעשו ליבני ישיבה במלוא מובן המילה ('אין פולען זין פון ווארט').

עם פטירתו של רבי ירוחם זצ"ל, הלכה מאיתנו אחת מהאישיות היפות ביותר (פון די שעהנסטע פערזענליכקייטן) שהיו ליהדות בדור הנוכחי.

רבי ירוחם ליבוויץ זצ"ל נולד לפני 62 שנה בעיירה לובין (רוסיה). משחר נעוריו התמסר ר' ירוחם ללימוד התורה והמוסר, בהיותו תלמיד מובהק של רבי נטע הירש פינקל זצ"ל, ה"סבא" מסלבודקה.

רבי ירוחם זצ"ל למד בישיבת סלבודקה, שם הצטיין בלמדנותו ובהתמדתו, ושימש מופת לאחרים.

עוד בהיותו אברך צעיר מאוד נסמך על ידי רבותיו הגדולים לשמש כמנהל ומשגיח רוחני בישיבה - מדרגה עליונה בעולם הישיבות, ובתפקיד רם זה נשאר עד סוף חייו, כשהוא נוטע באלפי צעירים יהודים את אור התורה והמוסר.

לפני כשלושה שבועות חלה רבי ירוחם במחלת מעיים קשה ('א שווערע מאגנן-קראנקייט'). המחלה עשתה רושם עז בעולם הישיבות. טובי הרופאים הובאו, אך כל המאמצים לא הועילו, וביום שני בשעה 2 בצהריים הוא השיב את נשמתו הטהורה. תנצב"ה.

הלווייתו של רבי ירוחם. הגאון רבי אלעזר ספקן משגיח ישיבת ראדין מספיד (מתוך הספר המשגיח רבינו ירוחם)

מסע ההלוויה ברחובות עירת מיר (מתוך הספר המשגיח רבינו ירוחם)

כעדות היסטורית נוספת ומקיפה לאותם ימים של שבה, אנו מגישים כאן תרגום מדויק של סיקור נרחב מתוך "דאס ווארט" - השבועון האורתודוקסי שיצא לאור בוויילנא, "ירושלים דליטא".

ידי תלמידים יוצאי גרמניה של די מירער ישיבה: אולם, מצבו של החולה הידרדר במהירות (האסטיג פארערערט). ביום ראשון בצהריים נשלחו מווילנה תרופות מיוחדות לביצוע עירוי דם. במקביל נערכו תפילות בעבור החולה על קברו של הגאון מווילנה. אולם דבר לא הועיל, ועוד בטרם הסתיים עירוי הדם, ביום שני בצהריים, סמוך לשעה 3, השיב את נשמתו הטוהרה (אויסגעהויכט זיין הייליגע נשמה), בשנת ה-62 לחייו. תנצב"ה זי"ע.

תולדותיו והשפעתו

ר' ירוחם נולד לפני כ-62 שנה בלובאן (רוסיה הלבנה). בשנות בחורו למד בסלבודקה ולאחר מכן בקעלם, שם קיבל את השפעת המוסר מר' שמחה זיסל ומר' הירש ברוידא. מאוחר יותר, בהיותו כבר אברך (אלס יונגמאן), למד ביכול קדשים בראדין, שם שימש גם כמשגיח לתקופה קצרה, והותיר השפעה גדולה על התלמידים. משם, בשנת תרע"ע - על פי הצעתו של 'הסבא' מסלבודקה זצ"ל - התמנה למשגיח בישיבת מיר הוותיקה, אשר עם הגעתו נכנסה לתקופה חדשה של התפתחות ושגשוג.

עם פרוץ מלחמת העולם, נדד יחד עם הישיבה לפולטבה. בשנת תרע"ח, כאשר הקרקע עבור ישיבות ברוסיה הפכה למסוכנת, נסע ר' ירוחם לליטא, שם נטל על עצמו את ההגחה בישיבת סלבודקה ולאחר מכן לתקופה קצרה בפוניבז'.

כאשר שבה ישיבת מיר מרוסיה לוויילנה בשנת תרפ"א, חזר ר' ירוחם אליה. בשנת תרפ"ב חזרה הישיבה אל ביתה הישן - במיר - ומאז החלה התקופה הפורייה והמוצלחת ביותר של פעילותו, כשהוא מרומם את הישיבה לפסגתה ומרכז סביבו המוני תלמידים שנהרו מכל המדינות, ועליהם השפיע השפעה כבירה, כשהוא מעלה אותם למדרגות רמות של מוסר ויראת שמים. במרוץ ובמסירות נפש בלתי גרילים (מיט אן אויסערגעוויינליכע ענערגיע און מסירת-נפש) ניהל את עבודתו עד לפני שבועות ספורים.

מסע ההלוויה

מסע ההלוויה נערך ביום שלישי בצהריים, בהשתתפות קהל עצום (א קאלסאלן עולם). הגיעו המוני תלמידים מכל הישיבות יחד עם ראשי הישיבות, מנהלים ומשגיחים, וכן רבנים רבים ונכבדים מקרוב ומרחוק. מסע ההלוויה (דער לוי-צוג) החל בשעה 2 בצהריים והשתרע על פני דרך ארוכה מאז לטוהרה ולנשיאת המיטה הורשו לגשת רק תלמידים מקורבים של הנפטר, אשר טבלו קודם לכן. היללות והבכיות של

לפני שלושה שבועות, ביום ראשון, לקה לפתע בשיתוק. מיד נשלח למיר פרופ' אורלובסקי מווילנה, שקבע את אבחנת המחלה. באותו שבוע נסע אל

גיליון זה ראה אור ביום שישי, כ"ב בסיון תרצ"ו, ימים ספורים כלכד לאחר ההסתלקות, והוא למעשה עיתון סוף-השבוע הראשון שהודפס מיד לאחר האסון. בניגוד לידיעת הבזק הטלפונית שפורסמה למחרת הפטירה, הכתבה שלפנינו מספקת מבט רחב, יסודי וכואב על השבוע כולו.

השורות הבאות מתעדות את השתלשלות המחלה, מתארות בפרוטרוט את מסע ההלוויה קורע הלב בחצר ישיבת מיר, ונחתמות בדברי קינה והערכה נדידים מטעם המערכת. קריאת הדברים, כפי שנכתבו בדם ליבם של הכותבים באותה עת, ממחישה היטב את תחושת היתמות העמוקה שירדה על עולם התורה כולו עם שקיעת שמשו של עמוד המוסר.

הרב הגאון הצדיק מהור"ר ירוחם לוואוויץ זצ"ל דער משגיח פון מירער ישיבה

(מתוך: "דאס ווארט", שבועון אורתודוקסי, ווילנה. ערב שבת פרשת שלח, כ"ב סיון תרצ"ו)

הבשורה המרה והימים האחרונים

היום, יום שני כ-4 אחר הצהריים הגיעה אלינו הידיעה המזעזעת, כי נסתלק עמוד הישיבות, המדריך והמשפיע הגדול ביותר של בני התורה שלנו, דער משגיח פון מירער ישיבה, הרב הגאון הצדיק מהור"ר ירוחם לוואוויץ זצ"ל.

ידיעה זו הכתה כרעם אדיר (ווי א שווערער דונער) את כל אלו העומדים קרוב לעולם הישיבות וש להם את המושג הקל ביותר מה היה ר' ירוחם עבור עולם התורה שלנו. זוהי אבידה שלא ניתן להעריך או לאמוד אותה, בפרט כעת, כשהפצע כה פתוח והכאב כה טרי; די יהיה לומר, שפטירתו מהווה אובדן עצום (א ריזיגער פארלוסט) לעולם התורה שלנו, אובדן שלא ניתן למלא את מקומו. זוהי אבדה שאין לה תמורה! במלוא מובן המילה (אין פולן זין פון ווארט).

כבר מספר שנים שר' ירוחם סבל ממחלת מעיים, שהחלישה את גופו. מיד לאחר חג הפסח שהה ר' ירוחם בוויילנה כדי לרפא את מחלתו, אך הוא הפסיק את הטיפול באמצע, מתוך חוסר רצון לעזוב את הישיבה בתקופת תחילת הזמן.

החולה גם הפרופסור הוילנאי הדיעו למחלות מעיים, ולבסוף שבטבט שעברה - כאשר ניכרה חולשה קטסטרופלית של הלב - נסע לשם מווילנה פרופ' אינושקביץ, שהגדיר את המצב כמסוכן ביותר (אויסערסט געפערליך). במקביל, הגיע למיר רופא ממוחה מיוחד מליפציג, ד"ר אדלה, שנשלח לשם על

הקהל היו מחזירות.

בעת הוצאת המיטה מהבית הספיד הרב ר' אליעזר קפלן שליט"א, משגיח ישיבת 'חפץ חיים' בראדין. משם נישאה המיטה לבניין הישיבה, שם הספידו המרא דאתרא הרב אברהם צבי קמאי שליט"א, הרב ר' שבת יגל שליט"א, הרב מאיר קרליץ שליט"א, משגיח ישיבת לומז'ה הרב

ר' משה רוזנשטיין שליט"א, ומשגיח ישיבת קלצק הרב ר' יוסף לייב ננדיק שליט"א.

בחצר הישיבה הספידו אותו אז רבה של זעטיל הרב יצחק רייצר שליט"א, רבה של וויז' הרב ר' פרץ סילצקי שליט"א, ורבה של טיקטין הרב אברהם קלמנוביץ שליט"א. בשל גשם עז שהחל לרדת (א' גרויסער רעגן), קיצרו בהספדים והובילוהו מיד לבית העלמין, שם, על יד הקבר הפתוח, הספיד הרב ר' שלמה הרכבי שליט"א, משגיח ישיבת גרודנא.

לאורך כל זמן ההלוויה, שנמשכה עד שקיעת החמה, המשגיח להגיע רכבים (אויטאס) חדשים עם מלווים מן המקומות הרחוקים ביותר כדי לחלוק כבוד אחרון. עם שקיעת החמה התקיימה סתימת הגולל, ובחלל האוויר הזה קול ה"יתגדל ויתקדש שמיא רבא". (מווילנה נסעו

להלוויה הרב ר' יוסף רוזובסקי והרב ר' יוסף שוב).

דברי הערכה וקינה (מערכת העיתון)

ושוב נתלש מאיתנו אחד מהטובים והיפים ביותר שהיו לנו. שמש גדולה ומאירה, שהאירה וחיממה כל כך את האופק של עולם התורה שלנו, ככתה בבת אחת; עץ ארז ('צעדערבוים') גדול ואדיה, שבצלו חסו ולבלבו נטיעות פאורות, צמחו והבשילו פירות נפלאים, נגדע ללא רחם ('אומברחמנות' דיג).

הסתלקה לה לחיי נצח רוח טהורה, מאלו שקיבלו את גיבושם הרוחני בסביבה הקרובה והקדושה של ר' ישראל סלנטר ז"ל הגדול.

כוח נשמתי בלתי נתפס שכן בנפטר הגדול, כוח שכמו גוף שמימי משך אליו בעוצמה כבירה את כל מי שבא עמו

במגע, כשהוא מרומם אותם לשחקים מעל האטמוספירה הארצית והיומיומית של החיים. תכונות אלו - שהיוו הקרנה של אור רוחני טהור - היו נחלתם רק של יחידי סגולה.

בכוחו זה, כמו גם בעומק מחשבתו ובתנופתו הרחבה, הפך הוא ל'עמוד התווך' של דרך המוסר בישיבות, ולממשיך הראוי ('ווירדיגער פארטרעטער') של רבותיו הגדולים.

ועתה, 'עמוד המוסר' הגדול הזה נעדר מאיתנו. אינסופית היא האבידה לכלל כולו, ועמוק מני תהום ('אפגרונד-טיף') הוא כאבם של תלמידיו הרבים, אשר שתו ממעיניו. מי ימלא בדור היתום שלנו את החיסרון הזה? מי ימלא את החלל הנורא שנוטר כעת?

שבורים ורצוצים אנו עומדים מול קברו. - מי יבוא לנו תמורתו?!

מבאר רבותינו

"אתה הינך אב לבנים אחדים, ואני יש לי בנים למאות"...

האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו
כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האומן את היונק (יא, יב).

כאשר תמה אחד ממכריז באוזני רבי ירוחם, והשתומם על מראהו שנזרקה בו שיבה שלא לפי גילו, השיב לו: "אתה הינך אב לבנים אחדים, ואני יש לי בנים למאות..."

הוא חש שהתלמידים הם כבניו ממש.

מרכיצי תורה ומוסר ("ח"ב עמ' ע')

מצליח להשתחרר, התמלא המשגיח בשמחה וחגג "יומא טבא לרבנן".

כשדיברו נכבדות בתלמיד, והוריו היו מפשוטי העם, שאין האנשים מגלים בו ענין, נעשה רבי ירוחם לשושבין, הוא עמד מצד החתן וטרח בשבילו משל היה ילד טיפווי.

מרן המשגיח הגה"צ רבי ירוחם ליבוביץ זצ"ל היה מסור מאד לתלמידיו ברוחניות בגשמיות, תמיד היה דורש טובתם ונושא את דאגתם כאשר ישא האומן את היונק. כשהגיע תורו של בחור להתגייס לצבא הפולני והלך להתייצב בפני ועדה רפואית, לא היה קץ לדאגתו, הוא הרעיש עולמות וצויה לומר תהלים בציבור להצלחת הבחור, וכשהיה הלה

מכתבי רבותינו

"ידידי הנאמן הרב הגאון המפורסם גריס באורייתא תדירא בעל סברא ישורה ובהירה דעתו"...

מכתב ממרן המשגיח הגה"צ רבי ירוחם ליבוביץ זצ"ל (דעת חכמה ומוסר ח"ג - מכתב רמ"ו):

שלום לך יקירי ומחמד...

ואולי תוכל לקבל עליך איזה קבלה לשנה הבע"ל גם כן לכל הפחות קביעות עתים לתורה בכל יום. וללימוד המוסר איזה פעמים בשבוע. ובלא זה איני יודע, ואתמהה, איך תוכל אף להתפלל, ולהניח תפלין בכל יום, אין זאת כי אם מצות מלומדה.

דורך דו"ש באה"ר...

"ואולי תוכל לקבל עליך... לכל הפחות קביעות עתים לתורה בכל יום. וללימוד המוסר איזה פעמים בשבוע. ובלא זה איני יודע, ואתמהה, איך תוכל אף להתפלל, ולהניח תפלין בכל יום"

לתרומה מהירה לחצו כאן

24
שעות
ביממה

מוקד החזקת התורה
02-54109333

